

I

(Tájékoztatások)

TANÁCS

TANÁCSI KÖVETKEZTETÉSEK

(2005. június 13.)

további nyelveknek a Tanácson és esetleg más uniós intézményeken és szerveken belüli hivatalos használatáról

(2005/C 148/01)

1. E következtetések azon, az 1/1958 tanácsi rendeletben említett nyelveken kívüli nyelvekre vonatkoznak, amelyek jogállását valamely tagállam alkotmánya a tagállam területének egészén vagy egy részén elismeri, vagy amelyek nemzeti nyelvként való használata törvényesen engedélyezett.
2. A Tanács úgy véli, hogy az Unió valamennyi uniós polgárhoz való közelebb vitelére irányuló törekvések keretében a nyelvi sokféleség gazdagságát jobban figyelembe kell venni.
3. A Tanács úgy véli, hogy azon lehetőség biztosítása a polgárok számára, hogy az intézményekkel való kapcsolattartásban újabb nyelveket használjanak, fontos tényező az Európai Unió politikai célkitűzésével való azonosulásuk mértékének növelésében.
4. Az (1) bekezdésben említett nyelvek hivatalos használata a Tanácsban a Tanács és a kérelmező tagállam között létrejött igazgatási megállapodás alapján, és esetleg valamely másik uniós intézményben vagy szervben, hasonló igazgatási megállapodás alapján engedélyezett.
5. E megállapodásokat a Szerződéssel és a végrehajtására vonatkozóan elfogadott rendelkezésekkel összhangban kell megkötni, és meg kell felelniük az alább felsorolt feltételeknek. Ezen igazgatási megállapodások végrehajtásának az uniós intézményeknél és szerveknél felmerülő közvetlen és közvetett költségeit a kérelmező tagállam viseli.

a) *Az Európai Parlament és a Tanács által együttdöntési eljárás keretében elfogadott aktusok közzététele*

Egy tagállam kormányának képesnek kell lennie arra, hogy az együttdöntési eljárással elfogadott aktusoknak az (1) bekezdésben említett nyelvek valamelyikén készült hiteles fordítását elküldje az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Tanács e fordítást a levéltárában elhelyezi, és kérésre másolatot ad belőle. A Tanács biztosítja, hogy e fordításokat az internetes honlapján közzétegyék. Mindkét esetben fel kell hívni a figyelmet arra a tényre, hogy a szóban forgó fordítások nem bírnak jogi érvényességgel.

b) *A Tanács ülésein és esetleg más uniós intézmények vagy szervek ülésén elhangzó beszédek*

Egy tagállam kormánya – adott esetben – kérheti a Tanácstól és esetleg más intézményektől vagy szervektől is (az Európai Parlamenttől vagy a Régiók Bizottságától) annak engedélyezését, hogy a szóban forgó intézmény vagy szerv egyik tagja valamely ülésen való felszólalásában az (1) bekezdésben említett nyelvek valamelyikét használhassa („passzív” tolmácsolás). A Tanács esetében e kérést elvileg teljesítik, feltéve, hogy a kérelmet az ülés előtt kellő időben nyújtották be, és a szükséges személyzet és felszerelés rendelkezésre áll.

c) *Az uniós intézményekkel és szervekkel való írásbeli kapcsolattartás*

A tagállamok elfogadhatnak olyan jogi aktust, amely előírja, hogy amennyiben valamely állampolgár az (1) bekezdésben említett nyelvek valamelyikén kíván valamely uniós intézménynek vagy szervnek közleményt küldeni, a közleményt a szóban forgó tagállam által kijelölt szervnek kell elküldenie. Ez a szerv elküldi a szóban forgó intézménynek vagy szervnek a közlemény szövegét, annak az 1/1958 tanácsi rendeletben említett tagállami nyelvek valamelyikén készült fordításával együtt. A szóban forgó intézmény vagy szerv válasza esetében ugyanezt az eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

Amennyiben az uniós intézményeknek vagy szerveknek egy bizonyos határidőn belül kell választ adniuk, e határidőt attól a naptól kell számítani, amikor a szóban forgó intézmény vagy szerv az 1/1958 tanácsi rendeletben említett nyelvek valamelyikén készült fordítást a tagállamtól kézhez kapja. Ez a határidő azon a napon ér véget, amikor a szóban forgó uniós intézmény vagy szerv a tagállam illetékes szervének ugyanezen a nyelven írott válaszát elküldi.

A Tanács felkéri a többi intézményt, hogy ennek alapján kössenek igazgatási megállapodásokat.
